

virken, skal det være paa saa solidt Grundlag som muligt.

Nu siger den højtærede Landbrugsminister: hvad er ikke steget, men Jorden er steget mindst af alt, og de, som kritiserer disse Love, skulde tale med deres 8 Timers Medborgere. Hvad er 8 Timers Medborgere? Jeg tænker, den højtærede Minister sigter til den 8 Timers Arbejdsdag, som jeg ved, han ikke er særlig begejstret for. 8 Timers Medborgere — ja, vi har nogle, der kunde kaldes saaledes, men de beskæftiger sig ikke med Oprettelsen af Husmandsbrug. Man kunde tænke sig at sige til Arbejderne: Kunde I ikke arbejde noget billigere, ikke opføre de Huse noget billigere? Hverken den enkelte eller Staten har Raad til at give de mange Penge til Opførelse af Bygninger. I kunde godt gøre det billigere, for vi tilsiger jer Jord, billigere Kød, billigere Flæsk og billigere Brød . . . (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Det behøves saamænd ikke!) Ja, den højtærede Landbrugsminister skulde prøve et Aarstid at leve af, hvad en Arbejder tjener, saa kunde han maaske opdage, at det er ikke saa fedt, som han muligvis er tilbøjelig til at mene. Men naar Ministeren forlangte, at jeg skulde sige til de saakaldte 8 Timers Medborgere, at de skulde være saa fornuftige o. s. v., maa jeg spørge den højtærede Minister, om han saa ikke vil hjælpe mig og sige til de Folk, der ejer vore Skove: I skal naturligvis ikke tage Hensyn til, at vor Krone staaar saa lavt, at vi af den Grund maa give saa meget mere for Træ fra Sverige, I maa sælge Træet til samme Pris som før. Hvorfor skal den ene sælge sine Varer til halv Pris, den anden ikke? Hvis vi kunde blive enige paa den Maade, jeg har antydnet, kunde vi maaske faa bygget noget billigere, men det er vist ret vanskeligt at sige til den ene Stand, at den skal gøre noget i den Retning, medens andre ikke skal gøre noget. Det forekommer mig at være Snak i Taagen.

De fleste af de Punkter, jeg spurgte den højtærede Minister om, skal jeg ikke vende tilbage til, da den højtærede Minister for det meste svarede nogenlunde tilfredsstillende. Af Hensyn til Tiden kunde den højtærede Minister ikke gaa med til en Drøftelse af § 6, og jeg skal gerne føje ham her, fordi den ikke vilde føre til noget. Den højtærede Landbrugsminister er ikke til at vriste fra den Betragtning, at det er Helligbrøde, hvis man vil ekspropriere noget af det overflødige Areal, som mange af vore store Jordbesiddere sidder inde med, selv om man giver dem fuld Erstatning derfor,

nemlig den Pris, enhver selv anser for den rigtige den Dag, han skal ansætte det til Skat. Det forekommer mig dog . . . (Afbyrdelse af *Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]). Er det ikke den rigtige Pris? (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Sætter han selv Skattegrundlaget?) Hvis den højtærede Landbrugsminister ikke er kendt med de Forhold, burde han som Landbrugsminister sætte sig en lille Smule ind i dem. Ved Vurderingen til Ejendoms skyld er Forholdet dette, at Ejeren selv afgiver den første Vurdering, og denne Vurdering indsendes til Autoriteterne og bliver undertiden forandret. Hvis den højtærede Minister ikke ved det, bør han sætte sig ind i det. Men naar Ejeren faar den Pris, som han selv anser for den rigtige, maa han kunne være tilfreds, for det kan naturligvis ikke være Meningen, at han ikke skal svare Skat af den fulde Værdi. Ministeren betragter det som Helligbrøde at ekspropriere efter denne Vurdering, men at nedskære Arbejderne, det vil han nok være med til.

Om Udstykningsforeningernes Arbejde siger den højtærede Landbrugsminister, at man ikke kan vente, at det kan blive ved at gaa som hidtil; hvis man køber mere Jord, end der kan ydes Laan til i indeværende Aar, kan man ikke vente at selv de værdigste bliver taget i Betragtning og faar Laan efter de Regler, vi har i Øjeblikket. Saa er Udstykningsforeningernes Arbejde ganske umuligt, for det er aldeles umuligt at afgrænse Forholdet efter de Regler, vi har. Af de 12 Mill. Kr., som aarlig bliver bevilget, bliver Halvparten fordelt ligeligt over Amterne og Resten i Forhold til Ansøgenes Antal. Det kender man ikke paa Forhaand, og man kan heller ikke købe lige afpassede Arealer, men de 12 Mill. Kr., der bliver ydet til Oprettelse af Husmandsbrug, sammen med det Beløb, vi faar gennem Loven om Statslaanefondens Midler, kan, naar de bliver anvendt paa en god Maade, udrette meget. Den højtærede Landbrugsminister ønsker imidlertid, at man i størst mulig Udstrækning skal ud i den frie Konkurrence, og det er jo klart som Dagen, at naar der staaar 10 Købere hver for sig og skal købe Jord, kommer de til at give mere for Jorden, end naar de gennem Udstykningsforeningen kommer samlet. Det har vi gennem Husmandsorganisationerne faaet Øjet aabent for, og vi har gjort, hvad vi kunde, for at udnytte Loven paa bedste Maade. Jeg beklager, at man ikke har været mere villig til at lytte efter de Ønsker, der er udtalt af Udstykningsforeningerne.